

det ærede Medlem tillægge mig den Løfte, at, naar bare Finansministeren lod være at knurre, saa skulde vi strax bevilge. Saaledes har jeg aldrig haaret mig ad, men det ærede Medlem lagde maaste ikke Mærke til, at mine Ytringer før gif blot ud paa at indbegaa den Anskuelse hos ham, at man ikke skulde lade denne Sag gaa videre. Det er det, jeg mente, at vi overordentlig godt kunde gjøre i dette Dieblif, bortset fra, om der var Overanspændelse af Finantserne tilstede eller ikke, saalænge Finansministeren ikke havde yttret sig derom. Hvad vi derimod vilde komme til at bevilge, var et lang senere Spørgsmaal; Bevillingen sker jo først ved den endelige Afstemning ved 3die Behandling, og de Medlemmer, der af de Grunde, de selv finde afgørende, ikke have Lust til at bevilge, gjøre det vist ikke, fordi Finansministeren lader være at knurre; i alt Fald er jeg vis paa, at jeg ikke bevilger Noget af den Grund, at Finansministeren ingen Indvending gjør. Det hele, jeg sagde, var, at vi godt kunde lade denne Sag gaa videre, og at jeg ikke kunde give det ærede Medlem absolut Ret i, at der var Overanspændelse af Finantserne tilstede, saalænge Finansministeren ikke havde yttret noget Saadant, efter som det var hans Pligt at yttre sig derom, saafremt der efter Regjeringens Mening var en saadan Overanspændelse tilstede. Dernæst sagde det ærede Medlem Noget om min Stilling til Forsvarsbesætnen, der var aldeles urigtigt; men jeg tror ikke, at det her er Dieblifket til at oplyse, hvorledes jeg har stillet mig til Forsvarsagen. Der vil senere komme en Leilighed, hvor ogsaa jeg kan være berettiget til at oplyse min Stilling, men nu skal jeg ikke komme ind derpaa. Til det Forslag om de 30 Millioner, som det ærede Medlem omtalte, var der stillet saadanne Betingelser, at jeg efter det Things Bestaffenhed, der var her, vidste, at Thinget ikke vilde gaa ind derpaa. I det jeg var med til at stille det Forslag, var det min Mening at vise, at, naar Thinget stillede sig paa rette Maade, naar vor Politik blev den rigtige, blev den, jeg ønskede, nemlig den neutrale Politik, saa vilde jeg være villig til at bevilge; men jeg vidste tillige, hvor lidet Behov dette vilde finde. Naar de Herrers stille Forslag, uden at tage Hensyn til Anskuelser hos den Kreds, hvortil jeg hører, saa siger jeg, at jeg tillader mig at gjøre Gjengæld. Den ene Østlighed er den anden værd. Jeg tager ikke Hensyn til de Herrers Specialiteter, de kunne godt selv sørge for dem, men kun Hensyn til, hvad jeg selv finder for Godt. Det skal jeg imidlertid ikke opholde Thinget med at tale om, det vilde være at misbruge dets Tid; der vil, som sagt, komme en anden Leilighed, og jeg skal da bevise, at jeg aldrig har foreslaaet at bevilge 30 Millioner under Forudsætninger som dem, det ærede Medlem og hans Meningsfæller ere gaaede ud fra, fordi den Politik, de ville fremme, efter

min Mening er saa forkert og farlig for vort Land, at det aldrig kunde falde mig ind at støtte den eller give Penge ud til Foretagender, som bære i den Retning, de ere gaaede. Det maa man nøie lægge Mærke til, naar man vil tale om, hvad jeg har foreslaaet at bevilge, ellers gjør man sig skyldig i en fuldstændig uretferdig Behandling. Det, der er fremkommet, er Løstrevet aldeles fra sit Sammenhæng. Iøvrigt kan jeg godt taale, at det ærede Medlem i dette Dieblif stiller mig i dette Dvs; det er mig saa temmelig ligegyldigt.

Ivermøes: Da jeg ikke er istand til for mit Vedkommende at følge den Anvisning, der er givet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Scharling), men agter at stemme for dette Forslags Overgang til anden Behandling, ønsker jeg, med et Par Ord at motivere denne min Afstemning. Jeg har ikke haft den Ære at være Medlem af det sidst nedsatte Jernbanenudvalg og kan altsaa ikke vide; hvad der er passeret, hvilke Afstale, og Forstaaelser man er kommen til, indbyrdes eller med den høitærede Minister. Det synes at fremgaa af den Debat, som har fundet Sted idag, at der maa være nogen Misforstaaelse paa en eller anden Side, det nemlig det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) syntes at ville argere, at det næsten var en Pligt for Ministeren ikke at modtage et Lovforslag som dette. Men, som sagt, dette ligger indenfor Udvalgets Medlemmer og deres nærmeste Kreds. For os, der staa udenfor denne Kreds, er der ikke Andet end at se, hvad der ligger for os til Betsømmelse, og med Hensyn dertil stiller det sig saaledes for mig, at der er fremsført tre Slags Grunde imod Lovforslaget: den fjerde Slags, egentlige Jernbanegrunde, tror jeg ikke have været tilstede. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds sagde vistnok, at vi kom til efter nøie Overveelse at ville staffe den Del af Syd-syen, som var mest betrængt for en Jernbane — som det ærede Medlem udtrykte sig — en saadan. Men det er meget vanskeligt at afgjøre, om Jaaborg eller Årsens er mest betrængt, altsaa det er bedst, vi stude denne Art Grunde tilside. De principiellige Grunde repræsenteres af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling). Han har visse Principer, som han ønsker gennemførte med Hensyn til alle Sidebaner. Det ærede Medlem er imidlertid — og det være sagt til hans Ære — ikke i saa høj Grad Principrytter, at han ikke kan give Afkald paa disse Principer, naar det er nødvendigt for at staffe Sagen Fremme, og han har ogsaa vist det ved flere Leiligheder. Men da jeg nu i hvert Fald ikke deler Anskuelser om disse Principer, saa have de derfra hentede Grunde ikke nogen særdeles Betydning for mig. Saa kommer den finantielle Side af Sagen. Ganske vist har jo Thinget ifjor forandret sit